

til Danmarks Rige, som hidtil ere givne, ene og alene have deres Grund i religiøs Intolerantse. Jeg troer, at der er en, om jeg saa maa sige, national Betydning deri, idet jeg antager det som givet, at folkelige Fordomme tidligere have kastet en særegen ganske vist fortjente Uvillie paa Jøden, ikke alene for hans Religions Skyld, men ogsaa for hans Folkeligheds Skyld. Jeg mener derfor, at der er god Grund til ved en Lov som denne at ophæve de Indskrænkninger i fri Afgang i Danmarks Rige, som hidtil har paahvilet fremmede Jøder; men jeg skulde, fordi jeg for det Første troer, at denne nationale Uvillie mod den fremmede Jøde har havt sin Grund, og fordi jeg desuden ikke synes om Udtrykket „mosaiske Troesbefjendere“, der, om jeg ikke tager meget feil, heller ikke er ældre end, at det skriver sig fra Jødefeiden, ønske at Udtrykket „mosaiske Troesbefjendere“ blev ombyttet med „Jøder“, saaledes som vi Alle kalde dem, der menes ved denne Lov, og som de kalde sig selv. Skulde man ikke ville gaae ind paa denne Ændring, som jeg vil foreslaae, nemlig at der istedetfor „mosaiske Troesbefjendere“ sættes „Jøder“, vilde jeg ialtsald foretrække, at der sættes „Mosaiter“.

Alberti: Jeg maa aldeles slutte mig til hvad der er udtalt af de ærede Rigsdagsmænd for Sorø Amts 1ste (Spandet) og 4de District (Boisen). Jeg kan heller ikke Andet end antage, at de foreliggende Lovudkast maae være aldeles overflødige i Medfør af Grundlovens § 84. Naar det deri hedder, at Troesbefjendelse ikke skal være Grund til at berøve Rogen Nydelse af borgerlige Rettigheder, troer jeg, at denne Bestemmelse er saa almindelig, at den ingenlunde kan siges alene at skulle gjælde for dem, der vare her i Landet som Indfødte, da Grundloven kom ud; men jeg mener, at denne Bestemmelse nødvendigvis maa medføre, at fremmede Mosaiter maae have den samme Afgang til at komme herind i Riget som andre Fremmede, og der tales i nærværende Lovudkast ikke om at skaffe fremmede Mosaiter de samme Rettigheder som indfødte Mosaiter have, men blot om at ophæve de særegne Indskrænkninger, der ere fastsatte for fremmede Mosaiters Afgang til Riget. Og naar det nu er saaledes, at

hvad her skal vedtages i det af Justitsministeren forelagte Lovudkast allerede kan og maa udelæses af Grundloven, saa troer jeg at det kun vilde være til Skade, dersom dette Lovudkast passerede herigjennem Thinget. Dersom der er Noget, som Thinget maa sætte sin Væge i at opretholde, saa er det unægteligt Grundloven. Jeg kan ikke erkjende, at der i Grundloven skulde være noget ørkesløst Ord, jeg troer netop at en stor Deel af dens Bestemmelser har practisk grebet ind i Samfundsforholdene fra det Dødblik, Grundloven erholdt sin Lovkraft, og blandt disse Bestemmelser mener jeg, at netop den Paragraph er, som her har været omtalt. Det er nu vistnok saa, at der kan være andre Spørgsmaal, hvorom der kan være Tvivl, og da maa det jo tages under nærmere Overveielse hvorledes disse Tvivl skulle løses. Et saadant Exempel paa Fortolkning af Grundloven er ogsaa allerede givet i et noget nærliggende Tilfælde, nemlig i en Resolution, der er udgaaet fra Cultusministeriet af 17de December f. A. Jeg skal ikke nærmere gaae ind paa at undersøge Bessæffenheden af det Tilfælde, som denne Resolution forøvrigt angik, nemlig hvorvidt det skulde være tilladt Jøder og Christne at gifte sig og at opdrage deres Børn i hvilken Religion de ville. Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa dette Tilfælde, skjøndt der vistnok kunne være forskjellige Meninger om, hvorvidt Cultusministeriet har handlet aldeles rigtigt, ved at træffe en Bestemmelse, som den nævnte. Et andet Exempel paa, hvorledes Grundloven maa antages i andre Tilfælde at træde i Kraft ved dens Emanation, er allerede berørt af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste District (Spandet), nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Forstrandsretten er hævet ved § 97 i Grundloven. Det er jo meget vigtigt, at en Bestemmelse optages som Grundlovsbestemmelse fremfor simpel Lovbestemmelse. Naar nemlig en Grundlovsbestemmelse skal forandres, skal det skee paa en ganske anden Maade end naar en Lov skal forandres. En Lov kan ophæves ved en simpel Rigsdags-Beslutning, ved simpel Majoritet i Rigsdagen og følgende Sanction af Kongen, men det kan en Grundlovsbestemmelse som bekjendt ikke. Derom fore-